

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

S ante Q

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

de matua obligatos et sponsores sibi inices, pmittentes. Li. Lept. De negocio tuo q sponsores: p ppeio si galba cospo forntus redierit. Despondeo et rideo de quibus alibi.

Sponso. as. frequentatiuum a quo Desponso. as. et Desponsoz desponsoaris.

Sponso. no solum pmissio dr: s; et actiois genus est. Laper. Reli gide sancti fcdus: ar sponso pena. Dau. iureco. sponione di ci affirmat no solum q p spono iterrogatioe: fit s; et oes stipu latione pmissiones. Et sponsoz p fideiussoze qsq; ponit.

Sponso. us. sponso. Ser. sal. Si post eas stipulationes vroz non dabatur: qui stipulabatur ex sponso agebat: ex sponso age bat: iudices cognoscebant.

Sponso. as. um. participium. Teren. in eu. Scis sponfam mi hie: Et ceest esse.

Sponsalis: hoc sponsale quod ad sponsonem pertinet. Un. de sponsalis dices dicitur quo puella promittitur.

Sponsalia. oz. pmissio sine tractu stipulationu futuraz nuptia ri. Sponsalia hoc mo fiebant. Qui vroz ducturus erat: ab eo vii oueda erat stipulabat ea in matrimoniu onctum iri. Qui daturus erat itide spondebat datur. Is tractus stipula tionu sponsonumq; dicebatur Sponsalia.

Spondeus: pes duab; syllabis logio ostas. Legitimus pes qui i heroico vsu oem sibi vedicat locu: s; raro qnto loco repiat. Dicitur q in sacrificijs et libamentis eo maxie ventur. Naz σωδων libamentu feduq; ac sponsonem significat.

Spondylus. est q in ima pte sui apponit: vt femine melius ne re possit: a cuius silitudine callus sine caro interioz omniu ostroz spondylus dr. Mar. p aialuz officulis in Santra. lib. vij. Rosos tepeti spondylos sinu codit. Est et Salsameti genus spondyle apud athenes. et nome pscis apud Plyniu Insectu apud Aristotelē. Ply. li. xvij. Nullaz aial radices a nobis vicias attingit excepta spondyle q oes psequit. Se mis id serpētis ē. Athenens id qd in capite mugiluz ecbi/ nata spē aspiciunt spondyli tradit appellari. Sed et calcu lis gens: quo suffragia sua iudices athenis dabat spondy los vocabatur vt est apud Julium pollucem.

Sponde. aduenbiu figt nalter: vt multz arbozes sponte nascunt i. nalter et no ab hoie fatz. Aliqu figt sine req; sione: vt spon te ad te venio. Lapit nonumq; noialiter: et in abltō casu tm vt sponte mea: sponde tua. Virg. Sponte sua sandyr pascen tes vellet agnos. Hinc Spontaneus. a. um. qd est volunta rium aut naturale Amb. Terra auz spontaneos fructus ger minat: aut creditos vberioze cumulo refundit.

Sporoz. grece: latine semen dicitur.

Sporades. Infula quedā circa cretā in mari Larpatrio sicuti. Stra. li. x. scribit dicit q in mari perse sint. sūt aut baz noia: bellene. Phoculia. hecaria. schimusa. Prolegrados. Thera. Anaphe. Astypalea. Lagusa. Jon. vbi sepul? ferf? Homer?.

Sporta. q et sportula: aut a Sparto herba dr q frequēs apd his panos nascit: aut a sportado: vasis genus qst fscella. Salu. Li. bist. Emuris canes sportis dimittēbat. Et qm i sportis pecunia qnq; et cib? i quotidianu vsuz deferrī solebat mo p distributioe ad pplz: mo p ipis cibus sūt. Sue. i. clau. Exbi buit aniuersariu i castris prozianis sine veneratioe appatu qz iustū atq; legitimū i septis ibidē exordiarū et breue die ruz paucoz. Qd qz appellare cepit sportulā qz pmū daturū se dixerat velut ad subitā victāq; cenulā iuitare se pplz: Idē dicit Nerone cenas ad sportulas reuocasse. i. ad pua iuuita. Iuue. none vides qto celebret sportula fumo: Erat et sportu la locus i atrio dom? vbi pponēbant eo die que dono dan da erant. Diminutiū a sporta ē sportula a quo fit sportula.

Spuma: sordes earum rez a quibus eijcitur. Virg. Spumas fa lis ere ruebant. Hinc Spumeus et spumofus.

Spumo. as. spumā facio. a quo Despumo. de quo alibi.

Spuo. is. spui. sputi. saliuā emitto. Virg. li. iij. Se. Namq; alię turpes hozret ceu puluere abalto cū venit et terrā siccō spuit ore viatoz aridus. Hui? cōposita sunt. Lōspuo sil spuo vel sputo alique sedo. Lac. li. iij. Post hęc cōspuerunt in facie eius. Plau. Ab oib; derisus atq; cōsputus. Despueo. Et pueo.

Inspuo. in aliquē spuo Ply. li. xvij. Traduntq; cōmandā cata ea si i spuat mox serpentē. Respueo. repudio. et quasi cuz sputo per otemptū reicio. Lac. lib. i. Hanc totā opinionem quasi a poetis confictam Salustius respuit.

Sputo. as. frequentatiuum. Plau. Nam illic isti qui sputatur interdum morbus venit.

Sputum: saliuā: quod a pus descendit. Dicitur et sputus. us. La ctan. lib. iij. dabunt aut oeo alapas manibus incestis: et im purato ore expuent venenatos sputus.

Sputamen. idem quod sputum. Hiero. in lib. Judi. Quomodo si rumpat quis filum destupa tozum sputaminz.

Spudacten. qdam interpretant amatozē. Hier. li. de viris illuz. Ubi de diuo. Luca. agit. S; et Tertullianus vicimus eorum tepoz refert s; bytez quedā in Asia. σωδων ακτην. idest amatozē pauli iuictū apud Joannē q auctor esset libri et cō fessum se hoc pauli amore fecisse loco excidisse.

Spurcus. ca. cum. qd ē spurū obsequiu lutulētū a spuendo: dicit q tale fit vt de eo spuat Plau. Tot noctes reddat spurcas quot puras hūit. Aliqu ponit pro s; tido. Apul. Laz multe res spurcē et graues nares ilesat. Aliqu p vebemētū: aspo. Li. factati tepestare spurcissima. Col. Atq; in his ipis bē ret cognitum qd recusaret collis: qd capestris postio. quid hūidus et graminosus qd siccus et spurcus ager. Aliqu p se no et sanguinario Var. Spurcus gladiator et carnifex.

Spurcicia et spurcicies. imūditia. Luc. li. vi. At d nobis cenam teterrima cū sit: spurcicies eadē porcis hęc munda videf.

Spurco. as. sedo. vitio. celus iureco. Lū eo agi posse aqlia qui vni spurcauit: vel effudit: vel acetum fecit: vel alio mō vira uit. Plau. Spurcat nasuz odoze illutibili. Antiq spurcus vi nū dicebant cū aq mixtū tanq; nō amplius purū: forer: aut igne calefactū: aut mustū anteq; defernescat. Dic fit compo situm. Lōspurco. Col. lib. ir. Nam superfluenz auis plunie ventris cibos et aquam conspueat.

Spuri? icerto pte nat? ab owei pe i p. femiare: qz nihil hza pfe nisi semē. Un spurios versus dicim? alterius aut icerti au ctiois. Aulo. Quiq; notas spuris versus apposuit. Ser. Spurius dicitur qui ex muliere non nota ortus est. Sabini nāq; pudenda mulieris spurios dicunt.

S ante Q

Squalor: inq; natio: sordes. Hel. In corporibus incultis squā mosis alta congerie sordium squalloz appellabatur.

Squallidus. sordidus incultus. Unde ager non aratus squalli dus dicitur. Aliquando ponitur pfulgenti. Virg. Alter erit maculis auro squallentibus ardens.

Squallo. es. lui. a squāmaz crebitate et asperitate deni. Unde et squallēs pfulgētū pleno diuine onerato abundantiq; ponit. Quicqd. n. nimis iculcatū obitūq; aliq; re erat: ita vt incute ret visentib; hozrozē squallere veteres dicebant. Virg. lib. xij. Per tunica squallentē auro latus haurit apertus. Hinc postea tractū est vt corpa inculta et veluti squāmosa alta co gerie sordiu sqllere dicat Idē. Sqllentē barbaz et concretos sanguine crines. Et lib. i. Se. Sqllentē abductis arua colōis.

Squāme qbus coziū piscis aut serpentis tegitur. Dic desquā mo. as. et exquāmo. as. qd ē squāmas detraho. Plau. in aul. Dromo desquāma pisces: Ab barum silitudine lozicarum quoq; catenulē squāme dicuntur. Virgi. Quez pellis abe nis in plumam squāmis auro conferta tegebat.

Sqrosus. a squāmarū silitudine dr: cui? cutis exurgit ob assiduū illumiez. Lucil. Uaronū ac rapiciū squamosa icōdita rostra.

Squatina. ex planozum piscium genere. q propter squallozē hoc est asperitatem cutis lignea et eburea poliantur.

Squille genus arbozis. Varro li. i. dere rus. Alia in mari vt pal mas et squillas.

S ante T

Stalagnium. genus inaurium fuisse ostēdit. Nonius allegans Lecilū. qui ait. Ex auro eius stalaguum domi habeo.

Stadiū latine curriculum: siue locus in quo equi hoiesue currunt